

De zwarte stier

NA DE DONKERE DAGEN, die ik voor het gemak toch maar 'de feestdagen' blijf noemen, raakt de wereld onherroepelijk in de greep van de drie wijzen: Atkins, Montignac en Sonja Bakker. Op blijdschap volgt boete. De verhoudingen binnen het gezin, toch al zwaar door gemütliches Beisammensein op de proef gesteld, dreigen te bezwijken onder het chagrijn dat met het houden van diëten gepaard gaat. Je vraagt je af hoe het succes van vermageringsboekjes is te verklaren.

Afzien gaat van au. Maar er is een uitweg om met plezier te lijnen. Niet met een nieuw, maar met een oud dieet: de sherrykuur. Kun je niet magerder worden door niet meer te eten, zo begreep men in de jaren 60, probeer het dan eens met meer drinken. Sherry was toen net in. Overal in het land begonnen vrouwen sherry te drinken voor het eten. Of in plaats daarvan. Als je maar genoeg sherry dronk, voelde je je gewoon magerder worden. Maar om te zien hielp het minder. Mooi werd je

ALS JE MAAR GENOEG SHERRY DRONK, VOELDE JE JE GEWOON MAGERDER WORDEN

Van de plaatjes krijg je alleen maar honger. Maar het is uitgestelde honger. Wanneer je eenmaal mooi gemagerd bent, zal het je des te beter smaken.

Er is niets nieuws onder de zon. Ook toen de mensen nog niet dik waren, deden ze streng aan diëten. Alleen heette dat toen nog vasten. Veertig dagen lang sonjabakkerden de gelovigen om, zo geen mooi lijf, dan toch een mooie geest te krijgen. Kinderen stopten hun snoepjes in een vastentrommel, tot suikergoed en blik als één massa samenklonterden. Volwassenen onthielden zich van 'vlees' en 'jus van vlees'. Maar net als tussen Atkins, Montignac en Bakker waren er verschillen. Van het ene bisdom mocht je meer dan van het andere. Zo was dat van Godfried Bomans - Haarlem - streng, terwijl het aartsbisdom Utrecht enige speling toeliet. 'Ging men nu als Haarlemmer de grens over, bijvoorbeeld naar Amersfoort, dan was het mogelijk om daar schielijk een spijsje naar binnen te slaan dat thuis op de verboden lijst stond.

Men sprak hier', wist Bomans, 'met een andere gelovige niet over. Kwam het hem toch ter ore, dan knikte hij alleen, maar zei niets. Hij noteerde alleen het adres.'

niet van de sherrykuur, hooguit mooi dronken. 'Topsy' zei men toen. In hun roes droomden de groene weduwen van de geheimzinnige Sandeman, die met een zwaai van zijn cape uit het niets op kon duiken of van de zwaargeschapen stier waarmee het andere grote sherrymerk de vrouwen van Nederland het hoofd op hol bracht. Boven de hartstocht van de doorzonwoning hing een weë dranklucht.

Het onrechtvaardige van vasten is in mijn herinnering de kortstondigheid van de beloning. Mocht je na veertig lange dagen van onthouding eindelijk weer snoepen, dan was het lang geen veertig dagen feest. Wat je in veertig dagen had verwacht werd binnen één dag al te grondig vervuld. Maar dat zie je wel vaker. Na negen maanden blijde verwachting kan de geboorte lelijk tegenvallen, na jaren van vlijtig studeren krijg je een diploma waar nooit iemand naar vraagt, na uren flikflooiën ben je in een paar minuten klaar. Wat ons er niet van zal weerhouden te blijven hopen op het bereiken van een niet te halen doel. Beloften hoeven niet te worden ingelost, ware verwachting is haar eigen vervulling. Het enige wat belofte met zekerheid maakt, is schuld. Daar zul je ook wel weer dik van worden.